

EVROKOMUNIZAM JE ANTIKOMUNIZAM

Izvod iz knjige

Enver Hodža, 1980.

...Evrokomunisti pokušavaju da stvore lažnu predstavu o savremenom kapitalističkom društvu i njegovim protivrečnostima, prikazati ga kao društvo, koje je evoluiralo od vremena Marksa, Engelsa, Lenjina i Staljina, te da su njihove osnovne postavke i analize postale prevaziđene i da su "prestale da važe". Oni posmatraju savremeno kapitalističko društvo kao jedinstveno, oni više ne vide polarizaciju na proletere i buržuje, ne smatraju da je osnovna protivrečnost društva upravo protivrečnost između te dve klase, a samim tim i ne priznaju klasnu borbu, kao pokretačku snagu tog društva.

Razume se, za evrokomuniste postoje neke protivrečnosti, koje oni nazivaju protivrečnostima razvitka, progresa, blagostanja, demokratije, itd. koji su zamenili, navodno, stare protivrečnosti i naročito protivrečnost između rada i kapitala, na čemu se zasniva kompletna marksističko-lenjinistička teorija o ulozi i istorijskoj misiji proletarijata, o revoluciji, diktaturi proletarijata i socijalizmu. ... Tako, oni fantaziraju o tome, da je vlast potrebno uzimati postepeno, putem reformi, posredstvom razvijanja kulture, i tesne saradnje sa svim klasama, bez izuzetka, vladajućim i onima koje to nisu...

Za Markuzea, Garodija, Berlingvera, Karišija, Maršea, i svih njima sličnih to znači da "potrošačko društvo", "razvijeno industrijsko društvo", ne samo da je izmenilo oblik starog kapitalističkog društva, već je i nivelisalo klase i kako to kaže Žorž Marše, sada "mi možemo da govorimo ne o francuskom proletarijatu, već o francuskoj radničkoj klasi". Šta se to izmenilo u Francuskoj, da Marše više ne vidi proletere? Da li tamo više nema najamnih radnika, koji stvaraju dodatnu vrednost, i uvećavaju kapital (kako je to govorio Marks, prim. prev.)? ... U kapitalističkom svetu, bez obzira na promene u socijalno-klasnoj strukturi, ništa se nije izmenilo što se tiče položaja klasa i klasnih odnosa. Teorija Marksa, Engelsa, Lenjina, i Staljina o klasama i klasnoj borbi u buržoaskom društvu uvek su mlade i aktuelne. ... U celom svom genijalnom delu, Lenjin je branio i razvijao teoriju Marksa o hegemoniji proletarijata u revoluciji, odbačenu od strane evropskih socijaldemokrata. Socijal-demokratsko gledanje na to pitanje su moderni revizionisti ponovo vratili na scenu.

Lenjin je dokazao, da u novim uslovima imperijalizma, hegemonija proletarijata je neophodna, ne samo za socijalistčku, već i za demokratsku revoluciju. On je razjasnio, da je ustanovljenje te hegemonije neophodno, jer je proletarijat više od bilo koje druge klase zainteresovan za punu pobjedu revolucije, i njenog sprovođenja do kraja. ... Kako evrokomunisti sebi predstavljaju socijalizam? Upravo zbog demagogije oni su prinudjeni da pričaju o socijalizmu, "socijalizam" koji bi oni hteli da grade je čist blef i obmana... Još u prvom programskom dokumentu marksizma, u "Komunističkom manifestu", Marks i Engels su podvrgli kritici razne pseudosocijalističke teorije, "feudalni socijalizam", "sitnoburžoaski socijalizam", "nemački pravi socijalizam", "konzervativni" ili "buržoaski socijalizam". Oni su raskrinkali klasnu suštinu tih antinaučnih teorija, koje služe interesima buržoazije. U borbi protiv buržoaskih i sitnoburžoaskih, oportunističkih i anarhističkih teorija, koje su sprečavale emancipaciju proletarijata u njegovoj borbi, "Manifest" je učio radničku klasu da se ona može izbaviti od buržoaskog ugnjetavanja jedino revolucijom, i diktaturom proletarijata, da on ne može sebe osloboditi, a da ne oslobodi pritom i čitavo društvo. Istorijski je dokazano, da je posle pojave marksizma, svaka druga ideološka tendencija, koja istupa sa socijalističkim parolama, u procesu klasne borbe, se preobraća u reakcionarnu tendenciju. Samo marksizam daje preciznu ideju istinskog socijalističkog društva...

Sada, stare filozofske poglede, opovrgnute Marksom, pokušavaju da nametnu zapadnoevropskom proletarijatu novi prudonisti, kao Žorž Marše, Berlingver, Kariljo, i drugi, oblikujući je u razna pakovanja. Svi ti revizionisti svojim teorijama streme ka tome da dovedu mase u zabludu, pogrešno predstavljajući upravo naučne teorije marksizma. Oni naprosto obmanjuju kada govore, da su oni "objektivni u poznavanju zakona sposobnih da povedu društvo napred" ! U stvarnosti, oni su postali lakeji potrošačkog društva, stvorenog kapitalističkom i imperijalističkom buržoazijom, radi obezbeđivanja maksimalnih koristi u eksploataciji radničke klase i svih masa trudenika. ...

Zajedničko tržište i Ujedinjena Evropa, je krupno jedinstvo kapitalističkih monopola transnacionalnih korporacija, predviđenih za eksploataciju naroda i trudenika Evrope, celog sveta, koja za evrokomuniste predstavlja "realnost", sa kojom se treba saglasiti. A miriti se sa tim, znači saglasiti se sa likvidacijom suvereniteta, kulturnih i duhovnih tradicija, svakog naroda Evrope ponaosob u interesu krupnih monopola, što ujedno znači i likvidacija ličnosti evropskih naroda, njihovo pretvaranje u masu ugnjetenih transnacionalnim korporacijama, kojima upravlja krupni američki kapital.

Bajka evrokomunista o tome da "učestvovanje u parlamentu i drugim organima evropske zajednice, dovodi do demokratskom preobražaju" i stvaranju "Evrope trudenika", je čista obmana i demagogija. Koliko se može demokratskim putem preoblikovati kapitalističko društvo bilo koje zemlje u socijalističko, kako se može praviti "Evropa radnika" kako to govore evrokomunisti. Upravo zato je pozicija evrokomunista prema Zajedničkom tržištu, i Ujedinjenoj Evropi oportunistička, i štrajkbrejkerska pozicija, izrasla iz ideje o klasnom mirenju i kapitulacije pred buržoazijom... Te partije su se pretvorile u, ne samo antirevolucionarne, već i antinacionalne... U mnogim zemljama, su ušli u modu državni prevrati, zavere, organizovanih od strane kaste oficira. S njihovom pomoći monopolističke grupe svrgavaju jednu vladu, koju zamenjuje druga, koja će služiti njihovim interesima. Pomoću vojnih pučeva američki imperijalisti i sovjetski socijal-imperijalisti u mnogim državama dovode na vlast vladajuće klike, koje će služiti njihovim interesima. Tada je, u tim zemljama vojska, slepo slušala vladajuće klase i imperijalističkim supersilama. U takvim slučajevima, istinski revolucionari skreću pažnju i uče vojničke mase da ne podležu obmani reakcionarne propagande, predstavljajući državne prevrate kao dela u "interesu nacije", u "interesu naroda i zaštite domovine" itd. ...

Revolucija i socijalizam su jedini ključ proletarijata i masa ka rešenju nepomirljivih protivrečnosti kapitalističkog društva, ka uništenju ugnjetavanja i eksploatacije, ka istinskoj pobedi slobode i jednakosti. Dokle god bude postojalo ugnjetavanje i eksploatacija, dokle god bude postojao kapitalizam, misli i napori masa uvek treba da streme ka revoluciji, ka socijalizmu...

Situacija je teška, ali treba se prisetiti Staljinovih reči optimizma, o tome da "ne postoje takve tvrdave, koje boljševici ne mogu osvojiti". Taj revolucionarni optimizam, proističe iz objektivnih zakona razvitka društva. Kapitalizam je sistem koji je istorijom osuđen. Ništa, ni bes, ni suprotstavljanje buržoazije, ni izdaja savremenih revizionista, ga ne mogu spasti od neizbežnog kraja. Budućnost pripada socijalizmu i komunizmu.